

Kiêng nói tục

Tác Giả: Nhát Thanh – Vũ Văn Khiáu
Thứ Bảy, 03 Tháng 7 Năm 2010 11:49

Trai gái cùng nhau tháa mán cái viác tình dác thì nói là ngá vái nhau, là đi lái.

Khi đác sách cũng nhá khi đáy hác nhà Nho còn kiêng, không phát âm đúng nháng chá Nho cho là nên đác tránh, vì e ngái không đác trang tráng trong viác giáo huán, nhá đái thì đác là đái, khá đác là khái. Khá không phái là tiáng tác táu, nháng cháng ai áa nói, nhát là đác chung vái chá nghĩa thánh hián.

Con khá đã váy, con chó làm sao? Ngá i Viát nam áa mán chó lám, tháng khen cáa miáng là tình chó ngáa (khuyán mã chi tình), vì nó là giáng có nghĩa, còn hán nhiáu ngá i náa. Nháng vì chó hay ăn cát, đây là lái tái ngá i nác ta đái đáa sáng nghèo - ván tái cái nghèo!- không nuôi đác nó hán hoi, nó phái đi tìm ăn đá bán, và bá khinh khi. á nháng nhà đái nghèo quanh năm thì con chó có hình đáng mát bái rá rách, mát hán chân giá trá cáa nó. Đán lúc ngá i ta cán, hay tháy ráng nên hóa kiáp cho nó, mà nói ăn thát chó thì nghe có vá thô báo, tác táu và cũng kém ngon, ngá i ta mái nói tránh là ăn thát cáy, vì con cáy là mát giáng thú hình đáng, tám vóc gán nhá con chó. Nháng cháa đá, tiáng thát cáy ván còn gán gái lám vái tiáng thát chó, ngá i ta tìm cách nói bóng gió, xa xôi hán, nói lái hai tiáng con cáy ra cây còn, và đách luôn ra chá Hán là „mác tán“ cho ván vá, xa lá hán náa. Và tá đó tiáng cáy đã bát ngá thành ván liáu quý giá, đác cángá i ta dùng trong viác đát tên cho mát cáa hàng bán thát chó là „Cá Tây“; khách má điáu biát ngay là cáy tá, váa mám, váa ngon. Qáa thác tác kiêng nói đã đi quá xa vái món mác tán này.

Ta hay kiêng nháng tiáng cho là tác táu, nhá bán và tìm cách nói tránh, hoác nói khác đi, nhá đi đái thì nói đi tiáu (do chá Hán tiáu tián), đi áa thì nói đi cáu, đi ngoài, ra sau; thái tráng cá háu hát các nhà, ká cá tánh thành, không có cáu tiêu, mái ngá i đáu phái đi ra ngoài đáng, ngoài đáng xa, đá làm cái viác trát bá cán thiát hàng ngày, cho nên mái nói là đi ngoài.

Trai gái cùng nhau tháa mán cái viác tình dác thì nói là ngá vái nhau, là đi lái.

Riêng cái lán chá vì kiêng nói - có lá chá kiêng nói thôi - mà có lám chuyán quanh quán. Náu phái nói đán, hay phái viát ra thì ngá i ta dùng hai chá chá kín hay cáa mình thay vào.

Kiên nói t c

Tác Giả: Nh t Thanh – Vũ văn Khi u
Thứ Bảy, 03 Tháng 7 Năm 2010 11:49

H i tr c sinh viên tr ng cao đ ng y khoa Hà n i có ng i kiên, không dám nói vagin, mà đ c tr nh là "v c dinh", m c dù đây là ti ng Pháp, vì cho r ng phát âm đúng là t c t u.

Nhà văn cũng kiên n , không n g i tên cái ra, nh trong v m t câu đ i "Ngàn năm danh giá C A bà to" là m n ti ng c a mà nói bóng sang, ai cũng hi u đ ng ý châm bi m.

x B c mà nói đ là nói kiên, nói tr nh, nh trong bài th r n th y đ r ng:

Nhân lúc đ ng i nhàn h ,
Ra h sen xem h hái hoa.
 h hên, đ đ ra.
Đ trông th y, ngâm ngay t c kh c

...
Đêm năm canh đ n m khôn nh p,
Nh ng m màng đ n t ng đ kia ...

Thi ng i đ c v n phân bi t đ c t ng t n th y đ v i cái kia. Đ v i đ đ c, đ ch i, th y đ v n khác nhau rõ ràng, không th l n l n.

L n còn có cái tên văn v là s đ i, nh trong câu ca dao đ i đây:

Sáng trăng em nghĩ t i tr i,
Em ng i em đ s đ i em ra.
S đ i b ng cái lá đa,
Đen nh m m chó, chém cha s đ i.

Đ i chúng bình dân nhi u khi m c m c, không hoa hòe hoa sói, m nh đ n đ n ng ngáo, đ ng nh mu n ch ng đ i nh ng ki u cách kia, nói b p chất:

C c! c c! Ai có l n m c đem ra ph i!
Ai có l n t i, đem ra nh m r u!

Có l ng i đ i hay r a nhau: ăn L..! Mà m y "đ ng" a nh u sinh ra thềm cái món đ nh m y, ch ai đ i đã đ c th ng th c tay dũa tay chén.

Anh ch em bình dân không a làng văn g a đ i ch ham mu n l i c tìm l i bóng b y nói đ n, nh c đ n luôn, đã lên ti ng đ kích, nói to c móng heo, ch kiên n g:

Dù ai trăm khéo ngàn khôn,
Đ n c a nhà l n quì g i ch ng tay.

Hay là:

Văn ch ng ch nghĩa b b ,
Th n l n ám nh cũng mê m n đ i.

Rõ thứt phứu phứng mà không quá đáng, không sai ngoa.

Buứi thì không đức nói đứn, chức không phứi phứai đứp không khoứi “ngâm vứnh” nhứ bứn tu mi, nhứng có lứ vì cứm nghĩ nhiứu mà nói chứng nên lứi, thôi thì có chứng ta biứt sứ ta là đứ, hà thứt phứi rứm beng.

Đàn ông thô lứ nói hay vứng quứo, vứng muứm, nghĩa là vứng buứi, vứng cức. Nói chứ thì cái ứy cứa đàn ông là ngức hành. Nhà Nho đã chứng mứn chứ sách mà viứt bứn chứ, giúp cho mứy ông Phứn sứ thứi Pháp thuức mứng mứt đứng nghiứp đức thứng Bức đứu bứi tinh, rứng: “Kứ nhân nhứng cứ”, bứn chứ ứy trên bức hoành phi sứn sơn thiứp vàng có nghĩa: “Ông là ngứ i quý nhứng cứ”, nhứng nứu liên tứng đứn hai chứng cứ hành thì hóa ra: “Ông nhứ con cức”.

Buứi cứa trứnh đức ngứ i lứn đứi tên ra chim cho thanh nhứ, không thì ít ra cũng đứ thô tức nhứ hình ứnh lứn vứn gứi trong mứt bài thứ vứnh cái ứy:

Kứnh càng phứi khoứng anh con ngứa,
Nhứch nhức ứa nhìn chứ cái đứi.

Trong mứt bứa tiức có món chim quay kém ngon, mứt thức khách duyên dáng, có tiứng là sành đứ thứ, gứi chứ quán lứi hứi:

- Sao hôm nay chim cứa chú gứy, không to bứng hôm nứ?

Mứi ngứ i nghe đứu ngứngứng, đứa mứt nhìn nhau ...

*Trích trong Đứt lứ quê thứi (Phong tức Viứt nam)
Tác gứa Nhứ Thanh – Vũ Văn Khiứu*